

תיאור האירוע:

בן 59 הגיע למרפאת החוץ בה הוא מטופל בקביעות לשם קבלת מנת הגלובולינים החודשית, גלובולינים אותם מקבל מזה מספר שנים. במהלך המתן התלונן על קוצר נשימה ולמרות מענה וטיפול מידי שקיבל, המשיך להידרדר, עד לכדי צורך בביצוע החייאה מלאה. בסיומה הועבר מונשם להמשך טיפול ביחידה לטיפול נמרץ.

בבדיקת האירוע התברר:

זו הייתה הפעם הראשונה בה קיבל המטופל גלובולינים מסוג חדש (שהצוות אינו מכיר).

ההוראה הרפואית למתן נרשמה באופן חלקי ולא כללה את קצב המתן, לאור זאת, האחות, נותנת התרופה נסמכה על הוראות היצרן לשם קביעת קצב מתן התרופה (בעלון היצרן טווח קצב המתן רחב).

קיים בבית החולים באתר בית המרקחת פרוטוקול ספציפי לתרופה (מחמיר לעניין קצב המתן לעומת הוראות היצרן).

האתגר

מטופל יקבל טיפול תרופתי באופן בטוח ועל פי חוזרים רלוונטיים ונהלי עבודה פנימיים

המלצות:

- שיפור אופן כתיבת הוראות רפואיות למתן טיפול תרופתי – הוראה למתן טיפול תרופתי תכלול גם את משך המתן.
- שיפור וחינוך נהלי ניהול הטיפול התרופתי, אין לבצע הוראה לטיפול תרופתי שלא כוללת את כל מרכיבי ההוראה הנדרשים (על פי חוזר מנהל הסיעוד 117/16 המצורף לרבות סעיפים 3 א ו 3 ב).
- ככל שקיימים בבית החולים פרוטוקולים מובנים פנימיים (שנכתבו לדוגמא על ידי בית המרקחת או יחידות אחרות) יש ליידיע את הצוותים, ולהטמיע את השימוש בהם.
- לנוחותכם מצורף קישור לחוזר "ניהול הטיפול התרופתי עדכון – 2016 מס': 117/16"